

CAMINEM CAP A LA PASQUA

Benvolguts diocesans:

En el nostre camí cap a la Pasqua hem passat el quart diumenge de Quaresma (segon de confinament) a les nostres cases, i se'ns ha anunciat que aquesta situació es prolongarà almenys fins al dia de Pasqua. Us animo que acollim aquesta situació amb la convicció que és el millor per a tenir cura del bé comú, encara que ens supose un sacrifici. És cert que molts pensarem que tenim coses molt més “importants” que fer, però no oblidem que el realment important en aquests moments, és que ens preocupem per la salut de tots.

En aquestes circumstàncies, us vull fer caure en el compte que en l'oració de la Missa d'aquest quart diumenge del temps de Quaresma li hem demanat al Senyor que faça “que el poble cristià s'afanyi, amb deler i amb una fe animosa a celebrar les festes de Pasqua que s'acosten”. És una situació aparentment contradictòria. Humanament parlant sembla que no hi ha motius per a l'optimisme: cada dia creix el nombre d'infectats i de morts; entre les autoritats públiques no n'hi ha acord sobre les mesures que convindria prendre per aturar aquesta malaltia; es tem el col·lapse del sistema sanitari; els científics no acaben de trobar un remei ràpid i eficaç per a combatre-la... i no tenim clar quan i com acabarà açò.

I, tanmateix, avui li hem demanat al Senyor que dispose els nostres cors per a celebrar la Pasqua “amb una fe animosa i amb deler”. Una persona no creient podria pensar que això és una il·lusió d'unes persones que no volen veure la realitat tal com és. Per als cristians, en canvi, la vertadera realitat és la que s'albira a la llum de Crist Ressuscitat, vencedor del pecat, de tots els mals i dolors del nostre món, i de la mort. Per això, encara que en el nostre estat d'ànim col·lectiu no hi ha motius per a l'optimisme, hem d'anunciar a tots que tenim una raó per a l'Esperança i aquesta no és una altra que Crist Ressuscitat.

EL BISBE DE TORTOSA

La Bona Notícia de la Pasqua ens porta a dir-nos en el nostre interior: val la pena viure. Per als qui pateixen, per als qui passen per moments de foscor, per a aquells que no troben respostes al per què de les coses que succeeixen, per als qui senten que en determinats moments la foscor és més forta que la llum... Pasqua és una bona notícia: val la pena viure. És un regal que Déu ens haja cridat a la vida, perquè ens vol cridar a una vida més plena. Pasqua és també una Bona Notícia per a tots aquells que volen passar pel món fent el bé. Quan en el seu cor ressona l'anunci de la Resurrecció poden dir-se: val la pena viure per als altres; malgrat que de vegades els esforços produeixin pocs fruits, val la pena fer el bé; encara que sovint sembla que el mal, l'egoisme i l'ambició s'apoderen del nostre món, val la pena viure d'una altra manera, perquè és així com es troba la vertadera alegria. Malgrat que en moltes ocasions els qui segueixen de debò a Jesús puguen ser tractats d'il·lusos, val la pena mantenir-se en aquest camí. Per tot això, us vull animar a preparar la Pasqua amb il·lusió, amb la il·lusió que naix de la fe.

El dia 25 de març, Solemnitat de l'Anunciació, celebrarem la Jornada per la Vida. En la nostra cultura es debat sobre el seu valor en el començament i en la seua fi. Els debats ideològics i polítics poden deshumanitzar-nos. Aquests dies escoltem notícies que ens fan patir a tots, i que es refereixen sobretot a persones majors que viuen en residències o malalts ingressats en hospitals que no poden rebre en aquests moments la visita consoladora dels seus familiars. Us convido a pensar també en els que moren en la soledat dels hospitals sense la proximitat dels seus. A tots ens atemoreix la possibilitat, que ha sigut comentada en els mitjans de comunicació social, que, davant el col·lapse del sistema sanitari, es discrimine als malalts en els tractaments i es descarte d'aquesta manera els més ancians o els qui tenen menys possibilitats de sobreviure. Tot això, per molt inevitable que pogués ser (Déu vulgui que no ocorregi), ens sembla i és inhumà. Tan de bo que aquesta dura prova ens ajudi a humanitzar més la nostra relació amb els malalts i ancians i a no oblidar que el compromís més important d'una societat envers ells és garantir-los que seran cuidats i acompanyats en els moments més difícils de la seua vida.

EL BISBE DE TORTOSA

La situació que estem vivint es prolonga. En certa manera això us obliga a una reorganització de la vostra vida familiar. Moltes de les coses que habitualment es fan fora de la llar, ara s'han de fer a casa: estudi, classes, esport, treball... També moltes vegades la vida de fe es viu més fóra que dins de casa: en les celebracions, en la catequesi i en les reunions que habitualment tenen lloc en la parròquia o en els col·legis. En unes circumstàncies com aquestes, en les quals també això s'ha alterat, us convido a què les vostres cases siguin també llars de fe i a què les vostres famílies es convertisquen en petites comunitats cristianes en les quals tots pugueu sentir que la fe no us divideix sinó que us ajuda a estar més units. Els pares que teniu fills en edat catequètica, cuideu que no s'interrompa el seu procés d'iniciació cristiana, ensenyeu-los a resar i, per a això, no oblideu que el millor camí és resar amb ells. Si seguiu la celebració de l'Eucaristia pels mitjans de comunicació social o per aquells que ens possibiliten les noves tecnologies, feu-ho en família i, mentre seguiu la celebració, no us dediqueu a altres treballs domèstics. És la manera d'expressar que l'escolta de la Paraula de Déu i la trobada amb el Senyor són, en aquests moments, més importants que mai.

Tinguem presents amb agraïment en la nostra pregària a tots els treballadors de la sanitat que tenen cura dels malalts i lluiten per la seua curació, i també als voluntaris que fan possible que les persones que viuen soles tinguin tot el necessari per a passar aquests dies.

A la Mare de Déu, que des de la muntanya de Montserrat protegeix el poble de Catalunya, i que en les terres valencianes és invocada com a Mare dels Desemparats, li demanem que allunyi de nosaltres aquest mal.

Amb la meua benedicció i afecte.

+ Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa.

Tortosa, 22 de març de 2020